

י"ב חשוון
26 אוקטובר
יום ו'

ישיבת ועדה האיתור. החלטנו על המשכה הפעולה בהש"צ.
מחילה אבקר אותם אנכי ואחר כך מבנקין. החלטנו להחיש עבור המצע
ולחביא אותו לפני הוה"פ של א"ה, למען נוכל לבוא בדברים את הפה"צ.

בזנשטין מקבוצת ברזילי ברר לי את חנאי עבודתם בבית
הבריאות (ראה עמוד 327). היו להם 18 חבר, טרופין הוצא לעבודה.
ההסדרות ואחד עזב בעצמו, כשיצאו עוד שנים הכניסו בהסכם הלשכה
וועד האגודה 2 אחרים, וכל השנה היו 16 איש. שנה עומדים בחור
השנה. מהם עבדו רק 6 בחצוב בים, אולם הלשכה הסכימה לא לקחת עבודה
זו בחשבון לגבי חור. לפני חצי שנה קבלו עוד 4 חברים, בהסכם הלשכה
והאגודה, אז עוד לא דובר על בית הבריאות, הוצע להם לעבוד בבנין
קרסו (10 איש), אך מפני ששם היו צריכים לעבוד רק בעלי מקצוע, כי
היו צריכים להשתתף גם יונים, לא נכנסו לעבודה זו. משום כך הוכנסו
לבית הבריאות, אבל מפני שנהביר שיעבדו רק 30 איש ניתנו לקבוצה
12 מקומות, וצרפו אליהם 13 איש, מטעם גוט עובדים 5, מטעם המזרחי 4
ומהיכנים 4 וממרכז בעלי מלאכה 4.

ישיבת עם ועדה-המשנה של וה"ב. הועדה רואה צורך בפקיד
מרכז, בשני עובדים במכונה העוסקים רק במכונה, עומדים על עוזר ראשי
למועצה הכלכלית; יערי מתנגד לצורך אפרט הקפאי לוח"ם ויעקב אילן
בפני המועצה. ליאו קוממן ממליץ בחמימות על פריץ ליוונשטיין.

לפנוח ערב נסעתי למגדיל לכינוס א"ה. בלי ידיעהי

קבעו לי הרצאה בפתיחת הכינוס.

מספר הפועלים במגדיל 160-180, מהם כ-20 פועלות. אין

מפקד מדויק ולא ידוע גם כמה בהסתדרות. מעריכים כ-125. מינימום

שכר עבודה בחקלאות 20, בבנין 30, עבודה מקצועית 35-40. פועל

הדשי 5 לא"י (או אוכל+2 לא"י).

במשרד החקלאי עובדים 6 פועלים, יומית 20 גרוש. הלשכה

שלטת על כל עבודה בשוטת, היא מתנהלת רק ע"י ההסתדרות. יש אגודת

בנין 8-10 חברים (טיחים, בנאים). במועצה 7 חברים: 2 א"ה, 2 ב"ס,

1 הפה"צ, 1 פוע"צ, 1 משותף לא"ה ולבלחי מסלגתיים (א"ה קבלה 41,

והב"ס 41). מסים: שלמים רק פועלי הלשכה, בערך 50. כל המס מוצא

במקום ולמרכז לא משלמים כלום. בקפ"ח יש כ-80 חבר. חנאי הדירה

קשים. שלמים בעד חדר 1/2 לא"י לחודש. בעד אוכל משל. יש במטבח

כרטי 12 גרוש ליום.

בסניף א"ה יש כ-30, הקוטרסל מחקבל 25.

בערב הרצאתי לפתיחת הכינוס. נתאספו מכל מושבות הגוש.

מפירתי על משקל הפועל בהנועה כפי שנחגלה בישיבת הוה"פ הציוני,

בברוסל, בהנועה בחו"ל בכלל. עמדתי על המשבר הרוחני בחוץ חנועה

הפועלים בארץ: עמדתי על הקושי להיות פועל עברי בארץ. המעבר

מהגולה לארץ הדורש: אמצים גדולים של הסתגלות, נוסף על המאמצים

שנדרשו למשל מהמהגרים היהודים לאמריקא, כי אלה עברו לארץ עשירה

מפותחת ובנויה, ואנו לארץ שוממה שהכל מתחיל בה מבראשית. המעבר מחיי בטלה ואויר לחיי עבודה עם כל הקושי המיוחד הכרוך בעבודה בארץ: מקצועות חדשים בתנאים בלתי רגילים. המעבר מאידאולוגיה מופשטת להגשמה עם כל הסבך והקושיים שלה - המעבר מהנועה ערטילאית שאין לה כל מגע עם חיי האדם וגורלו הפרטי, לחנועה המקשרת את כל חיי האדם. המעבר מהנועה שאינה קובעת אלא דעות והשקפות לחנועה הקובעת את דרך החיים של האיש והאחריות לבנין ארץ, המטפלת בדאגות במלכתיהם ישוביות חרבותיות ומקצועיות והעומדת במרכז של גאולה העם. כל המעברים הקשים האלה דורשים סכל אחד מאמצים גדולים מאמצים גופניים שכליים ומוסריים, ובחוכנו יש חסיד פרוצס ההתרוצצות של כוחות העבר, מושגיו, הרגליו ודעותיו עם הכוחות החדשים הגדלים בחוכנו המושגים החדשים שאנו קונים וההרגלים שאנו רוכשים. התביעה מאתנו היא גדולה - לכן גדול הקושי בחנועתנו ולכן גם גדול ערכה. כל אחד מאתנו השקוע בדאגות יום יום מסוגל מרוב העצים שלא לראות את היער - וזהו החפקיד של המפלגה לשמור בחור צבור הפועלים על חזון החנועה. בחור"ל החזון והמציאות הם נפרדים לגמרי. החיים הפרטיים של חבר המפלגה, קיומו, דאגותיו, ענייני משפחתו, חינוך ילדיו, צרכיו הכלכליים הם אינם עניין למפלגה העוסקת רק בהשקפות ובאידאולוגיות של החבר, שם קל למפלגה לשמור על טהרת האידאולוגיה - כי אין זו מתנגשת כלל במציאות החיה של חבריה. בעולם המופשט קל קיום המחשבה הערטילאית. בארץ שלם הועל את חיי הפרטיים, את קיומו האישי, את כל צרכיו ומאוייו בחור הגשמת האידאית שלו. המציאות והחזון נחמזגו ונחמזגו, וכל הקושי, הפגעים, המכשולים והחולין שבמציאות משחרבבים

בעל כרחם לחוך החזון ועלולים להאפיל ולטשטש אותו. דוקא העליה
האישית סרעיון מפשט להגשמה בפועל - צפונה בה סכנה של ירידה, של
הנסכה-הקוסמה של החזון מחוך הזדווגותו עם המציאות, והתפקיד העיקרי
של המפלגה לקיים את האור של החזון ולהאיר באורו את המציאות,
למצוא ולגלות את הקשר הפנימי והמתמיד של עניני יום יום ועניני
עולם, של חיי שעה וחיי עולם, לכוון את המציאות לאור החזון. נחזור
בהוכחנו וכוח: למה צריכה ההתחדדות לדאוג בעיקר: לתנועה או לפרט?
עצם הצגה שאלה זו מעידה על מנטליות של הגולה. הפרט והתנועה אינם
קרוקים זה מזה ואינם מתנגדים זה לזה. הביסוס, ההתאחדות, סוף
הצרכים של הפרט הם עניני התנועה שלנו. כמו כן לא נכונה השאלה:
חלוציות או סעסדיות. מאמצינו החלוצים היו מכוונים לקראת הקמת
סעסד עובד, לקראת ביצורו ורבויו ולקראת חגיעו לשלטון. מאכצים
חלוציים אלה ידרשו מאהנו בכל התקופות ובכל השנויים שנחתהו בהיינו.
בסוף היינהי שבאור זה על המפלגה להאיר את השאלות
הכיוהדות העומדות לפני צבור הפועלים בגוש זה - בגוש הושבות
הפרטיות הראשונות בחולדות הישוב הבנויות על עבודה עברית במאה
אחוזים.

אחרי ההוצאה הלכנו לכפר סבא ולנו שם. הכנוס ימשך

בכפר סבא.